

Aleviliğin içeriden asimilasyonu

İbrahim Bahadır

Son zamanlarda sadece Aleviler değil, Alevilikte tarihi dönemden geçiyor. Geleneksel birikimleri ve kurumlarını sürdüremeyen Alevi guruplar, günümüzde oldukça kafa karışıklığı yaşamaktadır. Gelenekten yetişmiş bir entelektüel gurup devir almayan günümüz Aleviliği ciddi bir çıkmazın içindedir. Bu açık, modern dönemde milliyetçi eğitim kurumlarında yetişen kadro ile kapatılmaya çalışıldı. Fakat onların Sünni ağırlıklı bir eğitimle onların Aleviliğe mesafeli şekilde yetiştiği göz ardı edildi. Ne yazık ki bu kesimlerin söylemlerini belirleyen de yetiştikleri dünya görüşüdür. Fakat bu kesimlerden bazıları, Aleviliğin içindeki sorunları çözmek yerine daha karmaşık hale getirip asimilasyonun yeni aktörleri haline geldikleri görülmektedir.

Bu çevrelerin ortaya attığı fikirler üzerinden internet sitelerinde Alevilik adına çeşitli tartışmalar yürütülmektedir. Asıl kötü olan ise tartışmaları yapanların konuyla ilgili hiçbir uzmanlık alanına ihtiyaç duymadan aklına ne gelirse bunu dile getirmeleridir. Hiçbir düşünce ya da inanç bu kadar ucuzca önüne gelenin kafasında ne varsa söylediği bir alan olmamıştır. Bütün bildikleri duyduklarından ibaret kimi muhteremler internet sitelerinde "racon" kesmekle kalmayıp, hatta kimi kurum yöneticilerin bile tahdit etmekte bir mahsur görmemektedir

Bu kesimlerin ne kavramları nede o kavramların tarihsel gelişimi konusunda ciddi bir bilgiye sahip olmaması konuyla ilgili hem algılamada hem de anlaşılmasında ciddi problem yaratmaktadır. Bu durum çoğu zaman fikri savrulmalara neden olmakta, hatta çok uç kimi tezlerin ulu orta dile getirilmesinde hiçbir mahsur görülmemektedir. Daha da önemlisi bunların zararları konusunda hiçbir tartışma yapılmaması oldukça manidardır. Sözde Alevilerin asimilasyonu engellemek için ortaya atılan kimi tezlerin bu asimilasyona ne kadar hizmet ettiği gözden kaçırılmaktadır.

Alevi çevrelerde genellikle Asimilasyon denildiğin de Sünni çevreler akla gelmektedir. Bu gerçeğin tamamını yansıtmaktan uzaktır. Son zamanlarda Alevi çevrelerin içinden çıkan bir diğer grubu da buna dahil etmek gerekir. Aslında her iki gurup sanki bir birine muhalif gibi dursa da söylemlerindeki benzerlik ve yaratıkları tahribat aynıdır. En azından her iki asimilasyoncu yaklaşımın hedefinde Alevilik bulunmakta onun için boşaltmak için çeşitli tezler ileri sürülmektedir. Her iki yaklaşımda Aleviliğin içerisini boşaltmak için elinden geleni yapmakta onu değersizleştirip onun hayata tutunmasını sağlayan organizasyonlarını tahrip etmeyi kendisi için başarı saymaktadır.

Aslına bakılırsa içerdeki asimilasyoncuların dışarıdan daha fazla tahribat yarattığı son zamanlardaki gelişmelerden anlaşılmaktadır. Ne yazık ki tanrılardan ateş almak için gönderilenler onların safına geçmiş olduğu görülmektedir. Bu durumunun, Alevi çevrelerce çok farkına varıldığı ya da bilincinde bulunduğu söylenemez. Bu çevreler kendileri için yeni olan bu fikirleri Alevi namı ile yürütmektedir. Ne yazık ki her toplumda olduğu gibi dışarıdan gelene savunma refleksler harekete geçtiği halde içerdekilere tam bir körlük hakimdir. Bunun için toplumsal dizaynlarda dışarıdan çok içerden onların değişimi için insanların harekete geçirildiği bilinmektedir. Buradan buna alet olanların bu işi maddi nedenlerden çok inandırılmış olması oldukça önemlidir

Günümüzde devletin asimilasyon çabalarında sadece Diyanet-İlahiyat kanalına dikkat çekilirken bir diğer önemli alan unutulmaktadır. Oda Milli kültür boyalı yeni yönlendirme ve biçimlendirme çalışmasıdır. Bu yeni asimilasyonculuk milliyetçi dönemin ürünüdür. Günümüzde bu asimilasyon çalışmaları iki ayak üzerinden yürümektedir.

1)Direk kendi teorik üretimi yaptığı ilahiyat fakülteleri aracılığı ile Sünnileştirme faaliyeti.

2)Devletin ulusal biçimlendirme için görevlendirdiği kurumlar aracılığı ile bozma ve bilgi kirliliği yaratıp asıl guruba yönlendirme girişimi. Bu kurmaların başında Sosyal bilimler diye belirtilen Üniversitelerin Tarih ya da Edebiyat ağırlıklı çalışan eğitim kurumlarının ürettiği manipüle tezlerdir.

Geleneksel refleksleri itibarı ile birinci başlıkta dile getirilen Sünnileştirme faaliyetinin etki alanı sınırlı olduğu görülmektedir. Fakat bütün Dünyada olduğu gibi Türkiye de en iyi sonuç aldığı ikinci olandır. Bu yazıda daha çok Alevi çevrelerdeki en etkili olan ikinci başlık tartışma konusu haline getirilecektir.

Uzun bir tarihi mirası sahiplenen Sünni devletin asimilasyon çabaları bilinmektedir. Milliyetçi dönemde, bununla yetinmeyen devlet yeni ideolojik söylem ve kurmaları asıl hedef için dizayn etmiştir. Burada en çok Milli kültür politikaları ve devletin herkesi eğittiği eğitim kurumlarının önemli bir yeri vardır. Herkesçe bilinen bir gerçeği tekrar edersek; ulus devletlerde eğitim ve kültür Politikaları'nın amacı yerel kültürleri yaşatmak değil, Onları manipüle ederek kafa karışıklığı yaratıp, onları baskın olan kültüre adapte etmektir. Bu konuda devletin kültür üretmek ve yönlendirmek için kullandığı en etkin alan üniversitelerdir. Buralarda üretilen fikirlerle farklı inançlara sahip guruplar içerisinde kafa karışıklığı yaratarak kendi inançları konusunda geleneksel kurum ve fikirlere yönelik bozma girişimleridir.

Bu nedenle Üniversitelerde üretilen her bilginin tartışılmaz gerçek olduğu gibi bir yanılgıya düşülmemelidir. Şu durum kesinlikle unutulmamalıdır ki bu kurumların asıl görevi ulus devletin kültür politikalarına malzeme üretmektir. Bu nedenle, buraları masum kurumlar olarak görüp, Alevilik konusunda buralarda üretilen bütün fikirlerin nihai gerçeklermiş gibi muameleye tabi tutulması oldukça yanıltıcıdır.

Toplulukları biçimlendirme ve yönlendirmede en etkili nokta onların yararına imiş gibi kimi fikirleri üretip sonra bu üretilmiş tezlerle topluluğun içinde inanan bir gurup oluşturmaktır. Burada temel amaç, topluluğun kafasında kendi değerleri ile ilgili çeşitli soru işaretleri yaratıp inançları konusunda kuşkuya düşürmektir. Üretilen yeni tezlerle kendi kutsalları konusunda bilgi kirliliği yaratıp onu muğlaklaştırıp değersizleştirir. Bu şekilde topluluğun inançları ile aralarında mesafeyi açmak için üretilmiş kimi manipülasyon fikirleri hayata geçirip yayar. Bu şekilde kafaları karışan dağınmış küçük gurupları büyük topluluğa yönlendirilir. Burada temel mesele hedeflenen kitlenin içinden insanların olması oldukça önemlidir.

Topluluğun kendi içinden insanları ürettikleri bu malzemeleri inandırıp yandaş bulmak ve bu tezleri işleyerek onları içerden topluluğun değişim ve dönüşümü için kullanmak temel düsturdur. Hele o topluluk geleneksel değerleri ile bağları kopmuş ise bu etki katlanarak artmaktadır. Ne yazık ki günümüzde Aleviler bu süreci yaşamaktadır. Aleviliğe ilişkin belli dönemlerde üretilmiş kimi tezleri içerden yayıp ciddi bir bilgi kirlenmesi sağlamak topluluğun çimentosunu bağlarını zayıflatıp büyük topluluğa katılmasını hazır hale getirmeye çalışılmaktadır.

Modern dönem Alevi kökenli bazı aydınların fikir donanım ve konuyla ilgili kavramları derlediği yerler geleneksel Alevilik değil Sünniliktir. Mesellere bakış açıları ve kavramlar verilen anlamlar bu nedenle Sünni teolojinin argümanları olmaktadır. Kullandığımız Kavramlar ve argümanlar hangi dünyadan derlenmişse sizin görüşlerinizi de oralar yönlendirmektedir. Tartışmamız için buranın özellikle akılda tutulması önemlidir. Aleviler içinden çıkmış bazı araştırmacılar sözde bilimsel olan bu tezler üzerinden Aleviliğe yönelik çeşitli önermeler ve eleştirileri sıralamaktadır. Bu kesimlerin kullandığı kavramlarla sözde muhafefet ettikleri kesimlerin kavramlara verdikleri anlamdaki benzerlik dikkat çekicidir.

Bu kesimlerin argümanların da ve kaynaklarında belirleyici olan gelenek değil, sözde bilimsel görüşler olarak lanse edilen manipüle tezlerdir. Bu görüşlere sözde bilimsel içerik ve alt yapı ise üniversitelerde üretilmektedir. Bu konuda Üniversitelerin Tarih bölümü ya da Halk kültürünü araştırma bölümleri kullanıldığı açıkça görülmektedir. Bununda bir diğeri kadar toplumsal biçimlendirmeye katkı sunmak amaçlı üretildiği ve masum olmadığı bilinmelidir. Günümüzde Alevilerin içinden çıkan kimi isimlerin Aleviliğe yönelik kimi fikirlerinde kendi geleneksel bilgi kaynakları yerine, dışında üretilmiş bu bilgi kaynaklarını esas almaları dikkat çekicidir.

Özellikle 19 yy milliyetçi nedenle üretilen karşıt tezler bugün Alevi gerçeği olarak sunulmaktadır. Günümüzde etkili olmaya başlayan bir başka görüş ise Aleviliğin, Anadolu da ki eski inanç ve uygarlıkların devamı olduğu yönündedir. Aslında bu düşüncenin Kökleri 1924- 1925 arasındaki "Anadolu mecmuası"na dayansa da bu düşüncenin asıl icadı 1930 lu yıllarda Mustafa Kemal'in batıyla siyasi mücadelelerinde yan üretim olarak ortaya çıkan Anadoluçuluk fikridir. Bu tez Batılıların, "Türkler Asyalı oraya geri dönmelidir" fikrine karşı siyasi nedenlerle Anadolu da ki eski uygarlıklarla Türkler' in bağlantısını kurmak için ortaya atılmıştır.

Aslında Tasavvuf üzerinden ilişki kurma girişimleri 1920 ye kadar dayanmaktadır. Yakup Kadri Nur Baba romanında eski yunan sofralarını Bektaşî sofrası diye anlatmıştır. Bu tezin Alevilikle ilgili ilk bağların kurulması Hilmi Ziya ülken aracılığı ile olmuştur. Bunun dışında bir değer isim Sebahattin

Eyüpoğlu olup, Yunus Emre üzerinden eski Anadolu kültür ile Aleviliğin ortaklığını kuran kişidir. Daha sonra çeşitli yazarlarca bu tez geliştirilerek günümüze kadar gelmiştir. Bunun için sözde Alevi tarihini aydınlatmak adına, başka nedenler ve ihtiyaçlar için üretilmiş kimi tezler Alevi tarih gerçeği olarak sunulmaktadır.

Günümüzde ise bu tez tam bir şovun bir parçası olarak ortada durmaktadır. Konuyla ilgili ciddiyetsizlik o kadar artmıştır ki, iş artık Atlantis'e kadar gitmiş, yeni birisinin konuyu uzaydaki yeni bir medeniyetle ilişkilendirmesine ramak kalmıştır. Konuyla ilgili ciddi hiçbir veriye sahip olunmasa bile, kim olduğu bilinmeyen bazı guruplar Protto Aleviler olarak önümüze sunulmaktadır. Öne gelen her tarihi yapı kalıntısı dergah olarak kabul edilip oralarda dervişler babalar hayal edilmektedir.

Bunun tarihsel gerçek olduğunu inan kimi şahsiyetler buralar üzerinden değme senaryolara taş çıkartacak metinleri yayınlamakta mahsur görmemektedir. Aslında bu söylem ve kurgularla bir roman için anlamı olabilir. Fakat Yakup Kadiri gibi bir iftiracı bile buna cesaret edememişken, bizim arkadaşların bilimsel çalışma diye bu kurguları Alevilere yönelik pompalanması en hafif deyim ile bizlerin zekaları ile dalga geçmektir. Bu kadar yalancı bir kalemde söyleme becerisi ise oldukça takdir edilmeye değer bir durumdur. Fakat asıl kerametini bu arkadaşlardan çok onların söylediklerinin doğru olarak kabul edip içselleştirenlerdedir.

Tarihte yaşamış günümüzde fikirleri ve yaşam tarzları konusunda yeterli bilgiye sahip olmadığımız kimi topluluklara bu günden rol verilmektedir. Ne mentalite nede kapsam açısından yan yana getirilemeyecek guruplar Alevilik için arka bahçe haline getirilmek için montajlama yapılmaktadır. Tarihte yaşamış topluluklara bu günden başka roller vermek sadece Alevilere değil bu gün kendilerini savunacak durumda olmayan bu kesimlere de büyük haksızlıktır. O ünlü fıkrada olduğu gibi nasıl "fili döverek maymun olduğunu itiraf ettirilmeye çalışılıyorsa" ; birleri de sürekli benzer yalanlarla Aleviliğe yüklenerek Aleviliği zorla köklerinden kopartmaya çalışıyorlar. Arkadaşlar farkındamısınız? Montajlamaya çalıştığımız fikirlerle Alevilik arasında doku uyumsuzluğu var.

Kendi kök ve inançları ile bağları zayıf olan internet gençliği üzerinde bu görüşler ciddi tahribatlar yaratmaktadır Bu tartışmaların etkisiyle günümüzde Alevilerle Aleviliğin farklılaşması açık ve bariz olarak kendini göstermektedir. Bu fikirleri ileri sürenlerin asıl garipliği ise bütün bunları düşünmeden asıl inancın aktörlerine (Dedeler) yönelik hakaret eden söylemleridir. Geleneksel Aleviliği yaşayanların sayısı azaldıkça Alevi kökenliler ile Aleviliğin arasındaki açığı her gün biraz daha açılıyor.

Hele bu konudaki yazarın insanlığın fikri yapı ve gelişiminde gelenekler yerine sonradan ona rağmen üretilmiş tezlerle olunca onların anlatımlarda doğal olarak beslendikleri kaynakların fikirleri oluyor. Bunu da Alevilik adıyla içerden propagandası yapılarak ciddi bir asimilasyona hizmet ediyorlar. Ama bu kişilere bakarsanız tam tersine Aleviliği yeniden tarihi ile buluşturma, üretme ve olgunlaştırmasına hizmet ettiklerini dile getiriyorlar. Yani Aleviliğe yeni bir içerik kazandırma operasyonu Turuva atı zihniyeti ile faaliyet yürütmektedir.

Aslında dönem, dönem bazı dar çevrelerde Alevi ad ve kalıbının içini yeniden doldurmak olarak dilendiriliyor. Yani bir dönem yeni Sosyalizm tartışmalarında benzer yöntem kova (isim) kalsın doğru bulduğumuz fikirleri içine atıp ve bunun adına Alevilik diyelim. Haklı olarak Ünsal Öztürk'ün buna itirazı var ve ona göre "Aleviliğin içeriğini yeniden doldurana kadar kendiniz yeni bir din üretin daha hayırlı olur."

Buradan baktığımızda var olan bu uğraşın art niyet beslemediği, belli bir hedef gütmeyeceği hatta kimi bilimsel verilerde söylemlerin inandırıcılığı artırılmaya çalışılırken, teorik derinlik kazandırıldığı bile iddia edilmektedir. Ama ortaya çıkan sonuçlarına baktığımızda ise asıl acı tablo o zaman kendini göstermektedir. Ne yazık ki ateşi halka getirmesi için tanrıların yanına gönderilenlerden bazıları tanrıların safına geçtiği anlaşılmaktadır. Devlet bir memuruna konuyla ilgili bir görevlendirme yapsa böyle bir sonuç çıkartması oldukça zordur. Amaçlanan topluğun dağılması ve asimilasyonu ise daha iyisini yapamazsınız. Bunun içinde yapılması gereken, Aleviliğin üzerine inşa edildiği kimi kişi ve kuruları sözde bilimsel fikirlerle eleştirmeye değersizleştirme ve gözden düşürme operasyonunu hayata geçirmektir.

Onun bir sonraki adım ise Alevilik içerisinde bunların kovulmasına çaba gösterip topluğun bağları ve çimentosunu bozmak. Şu acı sonucu artık görmek gerekiyor "budanan Aleviliğin kolları değil; ayaklarıdır. Bir inanca ancak bu kadar kendi içerisinde çıkanlarca zulüm edilir. Burada haklı olarak şu soruyu sormak gerekiyor. Herkes durduğu noktadan bir baksın "amaç üzüm yemek mi, bağıcı dövmek mi. Bu tahrifatlar ve kafa karışıklığı sonucunda Aleviliği ilişkilendirmediğiniz hiçbir topluluk kalmadı. Hatta işi Atlantis'e Mu ya kadar götürülmesi pek yeterli gelememiş benziyor. Her gördüğümüz sakallı dede diyenler gibi dünyada Aleviliğe arka plan ilan etmediğimiz kaç kültür kaldı acaba? Bir inancı bu kadar komik duruma düşürmeye kimin hakkı var. Konuyla ilgili tartışmalarda hiçbir ciddiyetin kalmadığı kendi dışımızdaki kimi çevrelerin kıs, kıs güldüğünü ne zaman göreceğiz?

Hiç bir toplulukta kendi değerlerine bu denli yabancılaşan onları aşağılayan örneklerle rastlamak mümkün değildir. Kendi değerlerini bu denli hoyratça tüketme hakkına sahip olduğunu düşünenler, bu inancın oluşturup ayakta kalmasını sağlayan herkese haksızlık ettiğini görmek zorundadır. Artık son zamanlarda dikkat çekmek için ne kadar uçuk şeyler söylersek o kadar kale alınır algısı artık terk edilmelidir. Meseleye böyle bakınca ağza ne gelirse dökülüyor. Sözde bilimsel eleştiri ve içerik oluşturma operasyonu sarsılmaz bir asimilasyon için uygun araçlar haline geliyor. Bu çevrelere kendilerine yönelik bütün eleştiriler rağmen "Durmak yok yola devam" diyor. Bu söylemleri dile getirenlerin kendi bilgi kaynaklarına bakmak akıllarına gelmiyor.

Birileri bu inancın oluşumunu ve bu güne kadar taşınmasını sağlayanları aşağılamadaki özgüveni nereden alıyor acaba? Hz Aliye "bizim Ali değil Arap Ali" diyebilmek hangi mantıkla açıklanabilir. Kerbella olayını eski Hititlere götürmek. Daha yetmeyip Muharrem matemine yeni ad bulmak. Hz Alinin Alevilikle ilişkisi olmadığını söylemek. Ya arkadaşlar bu ne cüret!!!!!!

Birilerin asıl görevi Aleviliği bitirmek mi acaba? Devlet de Aleviliğin İslam ile dinle ilişkisi olmadığını söylüyor. Sizlerde aynı ifadeleri tekrarlıyorsunuz. Devlet Aleviliğin içeriğinin boşaltılması noktasında gayret sarf ediyor, sizde. Sizin devlete nereniz muhalif anlamadık? Sorulsa Solcuyuz dersiniz ama milliyetçilerin ürettikleri tezleri el üstünde tutuyorsunuz. Şu gerçeği artık söylersek, aranızda organik bağ olmasa da mentaliteniz ve hedefiniz aynı.

Arkadaşlar bu fikirleri siz ilk defa söylüyorsunuz ama biz bu söylemleri 1000 senedir biliyoruz. Bu söylemleri, sizden önce bizler çok duyduk. Ama kendine Aleviyim diyenden ilk defa duyuyoruz. Aleviliğe düşman adamların söylemlerine alıştık da sizlerinki garibimize gidiyor. Böyle iddialar hep Sünni-Şia medrese çevrelerinden gelmiştir. Cüveyni, İmam Gazali, İbn-i Tevmiye, Ebu Suud, İbn-i Kemal, Halet efendi, Şemsettin Günaltay, ve en son Süleyman Ateş dile getirdi.

Fikirlerinizin büyük kısmı İmam Gazalinin söylediklerinin aynısı. Onun talebeliğine soyunmak size mi kaldı? Kimlerin fikri mirasına sahip çıktığınızı farkındasınız? Onlar bu değerlendirmeleri Alevi büyüklerini aşağılamak için söylerdi. Sizler Alevi büyüklerinin fikirleri yerine Gazalinin fikri mirasına sahip çıkıyorsunuz. Asıl ilginç olan Alevi eren yada evliyaların ve onların fikirleri yerine onlara düşman olanların fikirlerini birde Alevi adıyla sürdürmeniz. Alevilik değerlendirmelerine ve kavramlara verdiğiniz anlamlar Sünni literatürden kopya. Eğer meseleye böyle bakıyorsanız sizin zihniyetinizi belirleyen zaten Sünnilik.

Adları günümüze kadar yaşayan hiçbir Alevi Bektaşî ulusunun söylemeye cesaret edemeyeceği şeyleri söyleme cesaretini nerden buluyorsunuz. Akla mantığa gelmeyecek söylemlere insanların zihinlerine tecavüz ediyorsunuz. Arkadaşlar Alevilikte imamlar kutsal kişiliklerdir; anlaşılın onların manevi iktidarına göz koydunuz. Yada bu zaman kadar hiçbir Alevi ulusunun aklına gelmeyen Aleviliğin İslam dışında olduğunu söylemek inancın içindeki bunca ritüele ve söylemlere rağmen nasıl açıklanabilir. Ağzınızla kulağınız arasındaki mesafe çok mu uzak.

Demek ki bu yanlışları sizden önceki 800 senedir bir insan oğlu görmemiş bizim yeni nesile nasıp olmuş. Asıl Keramet Ehl-i eskiler değil, bu gün bu fikirleri bu topluğun içinde savunma ve tepki almama becerisini gösterenlerdir. Alevilik sadece yaşayan değil, ölmüş olan ve gelecekte yaşayacak olan bir topluğun ortak inancı. Bunu kendi mülkünmüş gibi bozma hakkını nereden alıyorsunuz?

Hele kişisel bu tür tartışmalar ölçülü olunca anlamak mümkündür. Ya kurumlar adına açıklamalara ne demeli. Özellikle A.A.B.F den gelen açıklama ilginç. Bu zaman kadar hiçbir kurumun söyleminde yer almayan Aleviliğin "ayrı bir din olduğunu" hiç tereddütsüz söylemek acaba hangi akilla açıklana bilinir. Merak ediyorum, 23 senelik köklü bir kurum böyle bir söylemi ya önemli bir alan araştırma sonucu üzerinden açıklar yada uzun senelerdir araştırma yapan bilimsel bir projenin sonuçlarını kaynak gösterir. Var mı böyle bir şey ? Arkadaşların üç kuruluşluk projelerin hatırına Aleviliği katlettiklerinin farkın ne zaman varacaklar. Ya bu söylemlerinize size bağlı olan derneklerde ne kadar paylaşıyor. Yada sizler kendi fikirlerinizi bütün toplumun fikri gibi neden sunuyorsunuz.

25 senedir konu üzerine yaptığım çalışmalardan çıkardığım sonuç şudur. Ortada yazım sahasında oluşmuş literatürün Alevi inancıyla bire, bir ilgisi tartışma konusudur. Bu literatürün kökeni de 19 yy sonrasında milliyetçi çatışma döneminde üretilmiş fikirlerdir. Bunlar geleneksel Aleviliğin tezleri değil, ona rağmen üretilmiş olanlardır. Şu gerçeğin altını özellikle çizmek istiyorum. Geleneksel Aleviliği anlama anlamıyla tarafsız bir çalışma (Bende dahil) daha Alevi çevrelerce yapılmamıştır. Aleviliğe ilişkin gerçek bilimsel çalışmalar daha başlamamıştır.

Bu nedenle bazı arkadaşların bilgi kaynaklarını üretenlere hizmet ettiğini hatırlatmak isterim. Bu bilgileri üretenlerin Aleviliğin nasıl yaşaması konusunda bir dertleri yoktur. Onları için en uygun şey Aleviliğin içeriğinin boşalması ve tesviyesidir. Sizler yıkmaya çalıştığımız duvara bir tuğla olduğunuzun farkına ne zaman varacaksınız. Sizlerin art niyetli bir amaç taşımadığını biliyoruz, ama yaptığımız iş çok eleştirdiğiniz devletin amacına hizmet ediyor.

Sizler daha önce ulamaca bin yıldır dile getirilen iddiaları, yeni söylemenin verdiği heyecanla verdiğiniz zararın farkında değilsiniz. Bir düşünün sizin söylemlerinizi Alevi çevrelerde 1000 senelik tarihte dile getirecek bir akılı yok muydu acaba? Sizler Aleviliğin içeriğini boşaltıp inanları arasında kafa karışıklığı yaratıp onun tasfiye edilmesinde ne çıkarınız var. Bu halk bu zaman kadar çok acı çekti. Bu insanlara kendi dostunun hançeriyle ölme acısını yaşatmayın. Daha da önemlisi Alevilik bitince onun yerine ne koyacaksınız?

Bizler asıl bilgi kaynaklarımızı ihmal ediyoruz. Eğer Alevilik ayağa kalkacaksa ancak kökleri ile buluşarak mümkün olur. Yoksa sizin yürüttüğünüz tartışmalar kendi tabanınızı devlete teslim etmekten başka bir işe yaramaz. İşlevsizleşen kurumlar varsa cin fikirlerle bulduğumuz çözümler yerine, daha dikkatli olumlu yada olumsuz noktaları ortaya koyan fikirler üretmeliyiz.

Bunun içindir ki biz Aleviliğin bu gün anlamasız gibi gelen kimi kurum ve söylemlerinin anlamını anlamıyoruz. Anlamayınca da yettiğiniz bilgi kaynaklarınızın yönlendirmesi ile sözde eleştiri ve yeni bir içerik oluşturma harekâtı Aleviliğin asimilasyona hizmet ediyor. Kimileride buna yeni anlamalar yükleyerek istediği gibi bozma hakkını kendinde görebilir

Onun içindir ki kimi kavramları anlamakta ve kimi kurumların ne anlama geldiği noktasında bu gün Nazizim ile eşleştirecek kadar akıl ve mantık hatası yapılmaktadır. Dedelerin soyları ile ilgili tartışma yapanların söylemleri ile Şeriatçı çevrelerin tanrıya şirk koşma söylemelerindeki benzerlikten ne anlayacağız? Dedelerin kutsiyeti kan bağı tartışması bu kadar neden önemsenir anlamak zor. Her toplulukta tarih boyunca aynı çevrelerin farklı kimliklerle tanımlandığı bilinmektedir. Bir dönem bir etnik gurubun üyesi diye tanımlananların bir dönem sonra başka ismi aldıkları bilinen bir gerçektir. Anadolu en iyi örneklerden birisidir.

Şunu iyi anlamak gerekirken millet yada ulus genetik değil kültürel bir durumdur. Bir dönem bir başka etnik yapının üyesi olanın daha sonra bir başka grubun üyesi olması şaşırtıcı olmamalıdır. Almanya da 60 sene önceki Polonyalılar bu gün en has Almanlar olarak kendini tanıtır. Dahası dedelerin soyunun Hz Muhammet ve Hz Ali ile ilişkilendirilmesi bu kadar neden acayip karşılanır. Hz Hüseyin'in ölümünün ardından imamların saklanmak için Horasan bölgesine kalmaları İmam Rıza örneği ile bilinen bir durumdur. Birde eskilerin tabiri ile don değiştirmek terimi vücuttan gelmek anlamına gelmeyip, bir fikir devamlığına işaret eder. Ünlü "Aynayı tutum yüzüme Ali gördü gözüme" sözündeki gibi anlaşılın Hz alinin fikirleridir.. Aslında benzer bir durum Avrupalıların Helen uygarlığı ile kurduğu fikri bağ gibi anlaşılır. Daha da önemlisi bu kesimlerin soyu ne olursa olsun inançta sembolik önemli bir yeri var. Onları tartışma konusu haline getirip değersizleştirerek ritüelleri kimlerle yürüteceksiniz. Hocanız iyi akıl vermiş vuracak yeri biliyorsunuz.

Sonuç olarak söylenmesi gereken şu ki bir toplumun ortak mirası olan bir inanca yönelik söylemelerde her aklımıza geleni söylemek bu kadar kolay olmamalıdır. Hele o inancın temel direkleri ve çimentosunu tartışma konusu haline getirip, değersizleştirme hareketi son tahlilde ona hizmet değil, onun asimilasyonuna hizmet etmektedir. Şunu iyi düşünmeliyiz Devlet Aleviliği Sünnileştirmeye çalışıyor ve asimile ediyor diye kızarken, acaba sizlerin yaptığının ondan ne farkı var. Hatta hakkınızı yememek lazım sizler devletten daha başarılısınız. Şunu bilin ki gençler arasındaki bu işin yaygınlaşması fikirlerinizin yetkinliğinden yada tutarlılığından değil, çocukların Alevilikle ilgili donanımsızlığından ileri gelmektedir. Aleviliğe, devlet dışarıdan siz

içerden vurun, bitirmeye az kaldı. Benim merakım bu gayretin ödülü ne? Eskilerin deyimi ile "Edep ya hu"